

Sfcherning: Nei tilvisse, det vilde virkelig være at gaae imod Lovens Princip, om man slap Udpantninger af sine Hænder; der vil altid være Udpantninger, der vil altid være fattige Folk, som ikke kunne betale. Der vil være Mange, som komme i Forlegenhed; der er man sikker, der finder man Noget; naar man holder sig til Elendigheden, saa har man strax noget Sikker at besfatte. Det er Principet, det ligger for her, og det ligger for i enhver Paragraph i hele Loven. Jeg siger blot dette her for at vinde et Fodfæste for ved tredie Behandling at see, at gjøre Mit til at blive af med hele Loven. Vi ere idag ved et Capitel, som for en stor Deel omhandler alle eller Størstedelen af de Gjenstande, der efter den tidligere Lovgivning have været beskattede med Stempel efter tredie og fjerde Klasse; man har nu deels ført dem over til høiere Classer, maastee med en lavere Afgift, men man har dog udfondret dem, deels har man beholdt dem her med faste Afgifter, man har ganske vist nedsat dem, men dog saaledes, at jo høiere jeg kommer op, desto forholdsviis bedre og billigere slipper jeg bort. I den nuværende tredie Klasse koster nemlig Nr. 1 4 β , og det omfatter indtil ikke over 60 Rbd., og Nr. 46 koster 100 Rbd. og omfatter 144,000 til 160,000 Rbd., og saa koster det 10 Rbd. for hvert 16,000 Rbd. mere; det gaaer man nu fra. Istedetfor de 100 Rbd. kommer man her ved Taxationer og deslige til 2 Rbd. og nogle Mk., troer jeg, og nebe ved de lavere Forhold kommer man saa til 48 β ; med 48 β . ere vi ved tredie Classes Papir for mellem 7 og 800 Rbd., det er omtrent det, man nu kommer til, men for Alt, hvad der kommer derudover, er ganske vist den nye Stempellov meget fordeelagtigere, og den fortjener sin Roes, den fortjener ganske sikkert sin Roes; den er i den Henseende affattet meget klogtigt. Jeg skal ikke gaae ind paa de enkelte Tilfælde; jeg har kun antydet dette som almindeligt. Naar man vil tage Betænkningen for sig, saa vil man rundt omkring finde henviist til: det har tidligere været tredie Klasse, og nu kommer man over til disse faste Satser, hvor man sætter en lille Taxt og en lidt høiere Taxt, og saa undslipper hele denne lange Række af Gjenstande for den høiere Taxt. Slippe nogle reent ud

af Hænderne har man ikke tænkt paa. Det Simpleste var at sige: denne Art af Forretninger staaer i det Hele i et meget uheldigt Forhold til Omsetningen; den tynger og besværer hele Omsetningen, derfor faaer den ikke Stempel mere, derfor bliver den stempefrie; men det gjør man ikke. Nei man holder fast, og som sagt, hold Udpantningsforretningen, thi den er man sikker paa, Elendigheden mister man ikke. Jeg kan heldigviis ved denne Leilighed støtte mig paa den ærede Ordførers egen Mening; han har lige overfor Maalebrevet fastholdt, at der skal være en Gradation i Beskatningen, men lige overfor Taxationer — see der falder Gradationen bort. (R. C. Larsen: Det er ikke saa!). So! (R. C. Larsen: Ja jeg skal nærmere oplyse det!). Ja det vil ikke lade sig oplyse nærmere. Jeg kjender det, jeg kan sige det ærede Medlem det, Taxationen af Gjenstande rammer ikke Personerne i Forhold til det, man vil naae ved Taxationen. Man kan mange Gange komme til at omfatte en høi Taxation, taxere til et høit Beløb og gjøre det til en Forretning, der kun omfatter en lille Sum. (R. C. Larsen: Ja!). Ja, at det er fuldkomment rigtigt, det kan jeg meget godt vide, men det forandrer Intet, dersom Taxationen nu omfatter den store Sum; det reguleres jo desuden derigennem, at denne lille Sum jo saa kommer til at bære en lille Udgift. Jeg siger ikke, det er rigtigt at stemple disse store Taxationsforretninger haardt, men jeg siger: det er urigtigt at tabe Forholdet, det er urigtigt at blive ved at hvile haardt paa de smaa Taxationer og saa i Forhold til dem paa en Maade at slippe de store. Det er kun det, jeg siger, og det kommer man til lige overfor den virkelige Umulighed, der er i at haandhæve denne Stempellovgivning, i at gennemføre den paa den Maade istedetfor at ramme paa de Steder, hvor den kan ramme, nemlig paa de større Forretninger, ved at stemple paa Tib, ved at komme ofte tilbage. Jeg holder, som sagt, dette kun fast som et Grundslag, for ved tredie Behandling at forsøge, om man ikke kan blive af med denne hele Lov, og jeg haaber, det der skal sees, at man ikke let skal fristes til at stemme for Loven af Hensyn til det i sig selv ikke rigtig Begrundede. Man har jo